

Elagu mitmekesine ajakirjandus!

Tänane Pealinn leht on viimane, mida saate lugejana käes hoida. Ajaleht, mis on kajastanud Tallinna elu juba pea kolm aastakümnet, lõpetab. Neisse aastasse mahub sisuliselt kogu Eesti iseseisvuse taastamise järgne ajalugu koos kõigi oma rõõmude ja valudega.

Ajaleht on aastatega muutunud üha paksemaks ja sisukamaks, toimetuse ridades on töötanud palju häid kirjutajaid ning leht on pakkunud ka noortele ajakirjanikele inspireerivat kasvulava.

Kindlasti on Pealinn lisanud Eesti ajakirjanduse paletti eri värve. Olnud nii praktilise info andja, analüüsivate probleemide avaldaja, hea meelelahutus, aga ka osaline maailmavaadete sõjas. Kõigil poliitilistel ideoloogiatel on kalduvus end liiga tugevalt kehtestada, seega on ühiskonnas alati vaja ideede ja meediaväljaannete mitmekesisust. Muidu tekib «õigete» mõtete diktaat, mis lämmatab igasuguse debati ja arengu.

Sest mitte ainult päris sõda, vaid ka infosõda käib meie ümber kogu aeg ning vabas ühiskonnas on kõigil õigus kuulutada oma tõde. Selleks on praegu kõigil, nii avalikel kui ka erafirmadel palgal lausa PR-inimeste armee, kes võitlevad oma tõe või kahjuks hoopis oma vale eest.

Et ei tekiks õigete mõtete monopoli, on vaja mitmekesist meediat.

Kohaliku ajakirjanduse öitseng tähendab ka demokraatia öitsengut. Seda on omal ajal mõistnud mitmed riigid, kes piirkondlikku meediat ka majanduslikult toetanud. Mitmekesine ajakirjandus annab rohkematele inimestele häält. Eestis on kohalik ajakirjandus aga pigem hääbumas.

Pealinn on alati hoolinud tavaliste inimeste elulistest probleemidest. Kuidas vahetada perearsti, renoveerida vana maja, saada abi võlgade või toimetulekuraskuste korral – sellistel ja paljudel muudel teemadel oleme lugejatele alati tuge pakkunud.

Loomulikult on Pealinn esindanud Tallinna linna vaatepunkti, sest on ju otsustajate kohustus anda avalikkusele aru, miks ja mida realselt nad inimeste heaks ära teevad. Samas pole linnameedia kunagi olnud sündmustest tuim raporteeri, vaid lehes on saanud peamiselt sõna just linnas elavad inimesed, näidates nii oma ehedaid tundeid kui ka suhtumisi ilmaellu.

Pealinn leht on üle elanud mitmeid poliitilisi torme, olen pidanud juba korra tema matustel torti lõikama, kui ajaleht ligi aastaks suleti.

Kuid ta tõusis tugevamana kui enne. Ajalool on mõnikord kalduvus korduda.

Täname südamest oma kümneid tuhandeid lugejaid, kes meiega koos kasvasid ning oma rõõme ja muresid jagasid. Loodame, et saime teie nädala alati sisukamaks teha ja teie saite lehte lugedes uusi mõtteid või teravaid emotsioone.

Pealinn soovib kõigile ilusat suve ja ilusat elu!

Maarja-Liis Arujärv, ajalehe tegevjuht ja peatoimetaja aastatel 2002-2024

Kallis lugeja!

Sa hoiad käes viimast Pealinn lehte. Seoses linnameedia likvideerimisega lõpetab ajaleht Pealinn ilmumise. Aitäh, et oled olnud meiega kõik need aastad!

Alanud on järjekordne põud ja veepuudus süveneb

«Põllumehed peavad oma piisaratega põldu kastma, kui viljasaagid veepuuduse tõttu hakkavad ikalduma,» ütles keskkonnaagentuuri hüdroloogiaosakonna juhataja Jana Põldnurk mullu 16. juunil Vikerraadios.

Selleks ajaks polnud suurem osa Eestist kuu aega vihma näinud. Juuni esimesel poolel oli sadanud, olenevalt kohast, vaid 2-16% juunikuu normist, ja pikalt kestnud põud ajas pikalt kestnud põud ajas pikalt kestnud põud ajas pikalt kestnud põud ajas. Kolletav muru tõi pisara silmadele paljudele mahaomanikele. Kurjakuulutatavalt kraksuv samblik metsa all tähistas erakordselt suurt tuleohtu ja nii mõneski Eestimaa jões oli veetaselangunud ajaloolise miinimumi lähedale. Tänavu võib vaid loota, et täitub mõnede il-

matarkade ennustus, et juuli tuleb jahe ja vihmane. Ühtlasi, seoses aasta-aastalt süveneva suvise põuaseisuga muutub üha olulisemaks küsimus, kuidas puhastatud reovett mitte merre lasta, vaid suunata tar-

beveena uuele ringile: kastmiseks, tänavate ja autode pesmiseks jne. Seejuures on põud üks olulisemaid valginnastumise pidurdajaid. Veepuudus kummitab eelkõige Viimsi valla elanikke. Põhiosa sealsest joogivee vajadusest on Viimsil olemas, kuid veerandi annab juurde Tallinna Vesi. Ühest uuringust selgus, et aastaks 2035 kasvab Viimsis vee tarbimine 72%. Veemurest on kuulda olnud ka Saku ja Harku puhul.

Kas kinnisvara pakkumiste järsk kasv on hälve või normaalsus?

Pindi Kinnisvara analüüsi andmetel on aasta algusest Tallinna järelturu korterite pakkumiste arv tõusnud 46%, Tartus 36, Pärnus 46 ja Narvas 55%. Eramute ja elamumaade pakkumisi on lisandunud rohkem kui 20% jagu. Pindi Kinnisvara müügipartner Peep Sooman ütles ERR-i vahendusel, et sääraseid numbreid polnud isegi koroonakriisi tippelk, mil ostjad turult kadusid ja pakkumiste arv üles sõöstis. See võib tema sõnul tähendada aasta teises pooles uut hinnalanguslainet, sest need, kes müüa tahavad, peavad oma kauba väga atraktiivseks teema, ja teatavasti on kõikidest parameetritest kõige atraktiivsem hind. Müüjad aga peavad arvestama pikemate müügiaegadega. Soomani hinnangute

taustal võib ilmselt öelda, et aasta pärast on selgem, kas suurenevad kinnisvaramüüki põhjustab kehva majandusseis ja sõjahõustik või on õigus nendel, kes näevad siin vaid normaalsuse naasmist. Arco Vara kinnisvarabüroo tegevjuht Elari Tamm ütles nimelt, et pakkumiste arvu kasvu võib pidada tavaolukorra taastumiseks ja konkurentsi mõistes jätkusuutlikuks. Vahepealset kinnisvara rabamise perioodi ei saa tema meelest normaalseks pidada. Sama meelt oli Uus Maa juhatuse liige Igor Habal, kelle arvates ei tasu suurt hinnalangust siiski oodata, kuna inimesed jaksavad endiselt laene tagasi maksta ja tööturu üldine seis on hea. Lisaks langetavad nüüd lõpuks ka intres-

Estonia teatri laienduse vaidlusel lõppu ei paista

Nõnda nagu kirjutas Postimees, pole sõjakirves küsimuses, kuidas ja kui palju peaks laiendama Estonia teatrit, kaugeltki maha maetud. Muinsuskaitseameti eritingimused võimaldavad teatrihoone laiendamist olemasoleva krundi piires kuni 33% hoone praegusest maha. Kuna riigikogu käskis muinsuskaitseametile leida kompromissi, on amet varasemaga võrreldes järele andnud: lubab Estonia lavatorni suuremaks ning keskosa ja sisehoovi ümber ehitada, akustika parandamiseks hädaga ka vestibüüli kallale minna jne. Ümberehitamine eeldaks kolmandiku Estonia hoone seestpoolt lammutamist, kuid amet on ohverduseks valmis, et pääseda kopsakast juurdeehitusest, mis hävitaks suure osa Tammsaare pargist ja varjaks Draamateatri. Estoniat

juhtiv Ott Maaten pole sellise vaatega asjade käigule siiski rahul, sest tema sõnul on tegemist vaid paari ruumikese juurdeehitamisega. Tema visiooni kohaselt tuleks ehitada kõrvalkinnistule uus hoone, mis on ühendatud vana. Teatavasti kohustus riigikogu 7. mail valitsust lahendada Estonia juurdeehituse küsimuse. Riin Alatalu, rahvusvahelise kinnismäestiste nõukogu asepresident on samas hoiatanud, et nii jõuline samm nagu Estonia juurdeehituse rajamine tundlikusse ajaloolisse keskkonda võib viia Tallinna väljaarvamiseni UNESCO maailmapärandi nimekirjast. See oleks Tallinnale kui turismilinnale suur löök. Mis ikkagi edasi saab, ei tea seega veel keegi: vaatamata riigikogu tähtsale otsusele, et on vaja lahendus leida.

Professor Lauristin: vaimult suureks saamisest ei tohi loobuda

Müürileht avaldas pika intervjuu emeritprofessori Marju Lauristini. Lühidalt kokku võttes teeb professorile muret ühiskonna üleüldine juhmistumine. «Mitmetele uuringuandmetele toetudes võin öelda, et see osa uuest põlvkonnast, kes peab kultuuri oma elu oluliseks ja oskab nautida ka keerukamate ideede ja kujundite maailma, jääb järjest väiksemaks,» märkis Lauristin. «Kultuuri luuakse järjest vähematele inimestele, sest see läheb järjest vähematele inimestele korda. Arvestades meie niigi kahanevat rahvaarvu, on loobumine soovist saada vaimult suureks meie kõige suurem oht ja

probleem. Võib-olla meil õnnestub tõesti kollist mööda triivida ja tagasi valguse kätte jõuda, kuid siis võime ehmatusega avastada, et meie paadis sõuavad valguse poole kümnest inimesest ainult kaks.» Kolli all pidas Lauristin eneseteostus ei pea Lauristini arvates seejuures olema ainult luuletamine või filosoofiategemine, vaid millegi tegemine, mis pakub ternet, et elad täiega, sest sinu elul on mõte, mis on igapäevasest seimisest suurem ja jäävam. Meil on tekkinud professori sõnul suur hulk noori, kelle jaoks täiega elamine tähendab ainult oma hetkeelamuste muudmist ja uutest asjadest vaimustumist.

SUUREM TÖÖTASU: Haridustöötajate palk kasvab tagasiulatavalt

Linnavalitsus otsustas suurendada tagasiulatavalt alates 1. jaanuarist õpetajate ja tugispetsialistide ning koolieelsete lasteasutuste õpetajate abide töötasu alammäärasid.

Tänavu 1. jaanuarist on Tallinna üldhariduskooli ja kutseõppeasutuse õpetaja, koolieelse lasteasutuse ja huvikooli õpetaja ning tugispetsialisti töötasu alammäär 1820 eurot kuus (seni 1803 eurot) ning koolieelse lasteasutuse õpetaja abi töötasu alammäär 1092 eurot kuus (seni 1085 eurot).

Abilinnapea Aleksei Jašin nentis, et koos kooliõpetaja-

Tallinna Ühisgümnaasiumi matemaatikaõpetaja Riita Meigas. Foto: Albert Truuvaart

te töötasu alammäär kasvuga on suurendatud ka õpetajate ja tugispetsialistide töötasu. «Linn soovib õpetajaid võrdselt kohelda olenemata haridusasutusest,» sõnas Jašin. «Seepärast tõstame ka lasteaiaõpe-

tajate ja õpetaja abide töötasu alammäär.»

6. mail haridus- ja teadusministeeriumi edastatud eelnõu kohaselt on põhikooli ja gümnaasiumi õpetaja töötasu alammäär täistööajaga töötaja

mise korral 1820 eurot kuus. Uut töötasu alammäär rakendatakse alates 1. jaanuarist 2024.

«Ehkki valitsus ei ole määrust veel vastu võtnud, on Tallinn omal initsiatiivil otsustanud suurendada õpetajate, tugispetsialistide ja koolieelsete lasteasutuste õpetajate abide töötasu alammäärasid,» selgitas Jašin. «Töötasu alammäärade suurendamiseks vajalikud vahendid summas 1,01 miljonit eurot kavandatakse 2024. aasta lisaelarvega, millele lisandub riigieelarveline toetus arvestuslikult 1,16 miljonit eurot.»